

Ніна БІЧУЯ

КОРОЛІВСЬКИЙ ХРЕСТ – ПЕРЕКЛАДАЧЕВІ НАТАЛІ ІВАНИЧУК

Ще в перші роки буття “Просценіуму” редакція ретельно, пильно і навіть прискіпливо шукала й запрошувала до співпраці Авторів – саме так, саме з великої літери, бо й на початку (і тепер) вбачала в кожному з них своїх колег, однодумців, друзів і співрозмовників, не раз і навчителів, чие слово лягає у фундамент майже двадцятилітньої вже історії журналу.

Десь у не надто тривалому часовому проміжку, між 2002 та 2004 роками, на сторінках “Просценіуму” у рубриці “Світ” з’являлися публікації, де йшлося про події в театральному житті поза межами країни. Були це матеріали, що надходили безпосередньо від кореспондентів журналу – театрознавців, акторів, літераторів – переклади з газет, короткі власні враження чи інтерв’ю (звичайно, такі кореспонденти володіли чужоземними мовами) – і серед них була професійна перекладачка, знавець німецької, норвезької, шведської, данської мов – львів’янка Наталя Іваничук; на ту пору вона працювала аташе з питань преси і культури посольства України у Фінляндії. Здобувши освіту у Львівському університеті імені Івана Франка (закінчила факультет іноземних мов, спеціальність – германістика), мала досвід педагогічної роботи як викладач іноземних мов, і досвід перекладацький.

На прохання журналу вона надсилала у власних перекладах (як писав “Просценіум” – спеціально для журналу, за сприяння Центру країн Північної Європи – до речі, він був створений в ЛНУ ім. Івана Франка з ініціативи та зусиллями Наталі Іваничук) інформації та навіть аналітичні тексти, де йшлося про театральне життя скандинавських країн. У перекладі Н. Іваничук на сторінках журналу з’явилася тоді вперше в Україні п’еса А. Стріндберга “Танго смерті” (Просценіум // 2009. – № 1/2 (23/24). – С. 149–190.)

П’ятого вересня 2018 р. у залі Музею етнографії та художнього промислу (м. Львів) велику громаду львів’ян зібрала надзвичайно цікава подія: просвітяни запросили на творчу зустріч Наталю Іваничук. Головним приводом для зустрічі стало бажання просвітян привітати Наталю Іваничук – доньку Романа Іваничука, видатного письменника, голови відновленої у Львові “Просвіти” – з високою нагородою: 4 червня цього року їй вручили Королівський Норвезький ор-

Наталя Іваничук та модератор зустрічі письменник і видавець Василь Габор. Львів, 2018

ден за заслуги із присвоєнням звання Лицаря першого класу. Такий орден вручають норвезьким та іноземним високопосадовцям, громадським, культурним діячам за особливі заслуги перед Норвегією. Серед українців першою стала наша краєнка Наталя Іваничук.

Зі сторінок її перекладів до українського читача звертаються нині класики та сучасні європейські письменники – К. Гамсун, Б. Бйорнсон, Л. Захер-Мазох, Г. Майрінк, З. Топеліус, А. Енсен, Л. Ульман, Ю. Гордер, Т. Егеллан...

Перекладацьку діяльність Н. Іваничук (у її доробку – понад 80 томів перекладів з різних європейських мов) поєднує з громадською та педагогічною діяльністю. В українських видавництвах та в журнальній періодиці з’являються нині також і переклади, що їх здійснили її учні: Ірина Сабор, Софія Волковська, Наталя Іліщук, Ольга Біла, Вікторія Рудич.

Світ українського читача незмірно розширився завдяки нелегкій, а такій результативній творчій праці нашої краєнки; не помилимося, якщо скажемо: заслуга її не лише перед Норвегією, але й так само перед Україною.

Щиро вітаємо Наталю Іваничук – Лицаря літератури!